

**Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Bc. Petra Sopoušková

Název práce: *Vlastnosti nehmotného urbánního časoprostoru*

Slovní hodnocení:

Ve své nemateriální diplomové práci *Vlastnosti nehmotného urbánního časoprostoru* zkoumá Petra Sopoušková svůj vztah k městu a jeho architektuře. Zabývá se úlohou architekta/architektky, kterou se původně měla stát. Do magisterského stupně studia na FaVU se přihlásila v roce 2013, po absolvování bakalářského studia na Fakultě architektury v Brně. V magisterském diplomovém projektu zde řešila problematiku urbanismu lokality Staré Brno, která je rovněž východiskem předkládané práce. V průběhu studia na FaVU ohledávala možnosti výtvarného projevu. Dotkla se klasických disciplin, pokoušela se o tvůrčí zásahy do městského prostředí. Z perspektivy současného umění pak dospěla ke zdánlivě neambiciózním aktivitám, cíleným na obyvatele dané lokality. (Např. přednášky o historii, v souvislosti s nimiž říká: „Společným tématem rozdílných lidí je zájem o historii.“) Paralelně k nim budovala teoretický rámec, definici svého zájmu. Dospěla k názoru, že nepotřebuje následně prezentovat své aktivity. Chce dále prostředkovat to, k čemu v procesu dospěla. Přesněji rozeznává několik rovin práce a druhů publika – to, co dělala/dělá v dané lokalitě, míří k těm, kdo ji obývají a užívají. Teoretická východiska se rozhodla předat formou čtyřicetiminutové přednášky doplněné skripty. Poprvé ji přednese na Fakultě architektury, kde pro ni bude zásadní konfrontace s budoucími architekty. Hodnotitelům v rámci FaVU nabídne možnost účasti na přednášce. Vzhledem k časovým limitům obhajob diplomových prací přednese zkrácenou verzi. Nepřímo se dotýká obecnějšího problému uměleckých strategií, které jsou etablované a jednoznačně čitelné v rámci světa profesionálního umění a zároveň se snaží být v širším společenském kontextu aktivistické. Viz např. aktivity ruské skupiny Chto delat, u jejichž důsledné sebe prezentace často váhám, zda se nekříží s deklarovaným společenským dopadem.

Jak vytištěná skripta, tak i přednáška obsahují minimálně čtyři roviny výkladu. Stupňuje se v nich míra zobecnění. Osobní vyprávění odpovídá lineárnímu pohybu vybranou ulicí, napříč časem a zkušeností vypravěčky. Mluvčím je v případě skript samotná autorka. V záznamu předneseného projevu volila Petra perspektivu kamarádky, a to především kvůli jejímu autentickému projevu. Podle autorčiných slov mohl být mluvčím ale i jiný z obyvatel dané ulice. Vyprávění místy doplňují fotografie (pořízené Petrou nebo kamarádkou), které mají pomoci v orientaci. Subjektivní výklad doplňují zobecňující prohlášení, která se také vztahují k autonomní zkušenosti autorky. Čím je v nich deklarovaná zkušenost specifitější, tím jsou podle mě zajímavější. Finální teoretickou rovinu, vyloženou verbálně a graficky, rovněž nelze považovat za zcela objektivní. Rozhodnutí aplikovat logické matematické principy na efemérní aspekty města je, myslím, originální a v zásadě provokativní. Rovněž výběr operací vychází z tvůrčího procesu. Nepovažuji za důležité hledat případné nedostatky v uplatnění vybraných operací. Ke kritice možná dojde v rámci přednášky, které se jistě zúčastní i příslušníci exaktnějších oborů. V případě skript je chronologie vyprávění – zobecnění – meta zobecnění posloupné. V přednášce Petra, podle mě vhodně, zvolila prolínání. Pohybujeme se ulicí, mezi tím se nám postupně

ukazují složitější schémata a teorie. Zvolenou kombinací mluveného, zaznamenaného vyprávění a výkladu, spolu s psaným textem a obrázky vzniká poutavá akce.

Nejednoznačný výběr a kvalita fotografického doprovodu přednášky sice pokulhává za propracovaností dalších složek (místy jakoby sází na patinu nekvalitních záběrů, pokouší se o poetické kompozice apod.), chápu ale autorčino rozhodnutí ponechat i tuto část přednášky pro náhled konkrétních míst. Použití logických operací na oblast architektury, urbanismu, přeneseně i umění svědčí o autorčině snaze dobrat se nějakého pevného rámce oblastí svého zájmu. V průběhu Petřina studia jsem narážela na nesnáze související s tím, že k oběma sférám umění i architektury nepřistupuje otevřeněji, s větší důvěrou a sebevědomím. Věřím, že uskutečněný projekt znamená velký posun ke vzájemnému obohacení.

Otázky k rozpravě: Jak si autorka představuje, že se daná lokalita bude skutečně vyvíjet v budoucnosti?

Závěrečné hodnocení: Diplomovou práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): MgA Barbora Klímová, ArtD.

Datum: 5. 5. 2016

Podpis: